

Cannes nepřitahuje právě
nejchudší návštěvníky

CANNES, POHOŘÍ ESTÉREL A VNITROZEMÍ

PŘEHLED

Máme-li charakterizovat tuto část pobřeží a její vnitrozemí, musíme nejprve konstatovat, že **mezinárodní filmový festival v Cannes** sice patří k nejznámějším atrakcím, samo město však není žádným velkým cílem běžných turistů, protože pod palmami slavné Croisette se schází jen vybrané publikum.

Pro „normální“ turisty je daleko zajímavější např. **souostroví Lérins** v moři u Cannes; jeden z ostrovů – zvaný Île Sainte-Marguerite – přece stráží tajemství, „muže se železnou maskou“, zatímco další, Île Saint-Honorat, představuje jeden ze zárodků katolického klášterního života a dodnes jej obývají mniši.

Mondénní a světácký je dnes stejně jako dříve **Cap d'Antibes** se svými skvostnými vilami a moderními hotely. Juan-les-Pins přispívá k atmosféře svým každoročním slavným jazzovým festivalem, zatímco ve starém zámku v půvabném městě Antibes můžete obdivovat **Picassova umělecká díla**. To platí rovněž pro nedalekou vesničku Vallauris, kde umělec několik let vyráběl hrnčířské výtvary a vyzdobil interiér kaple pod názvem „Válka a mír“. K velkým uměleckým

muzeím, která region nabízí, patří také to v Biotu, věnované **Fernandu Légerovi**.

Okolí však nežije jen muzei a turistikou; u Valbonne se usadila **Sophia Antipolis**, francouzské Silicon Valley, hospodářské pozebnání celého regionu. Jinak je tomu v **Grasse**, městě parfémů: to dříve platilo po celém světě za metropoli výroby vonných esencí, od 50. let 20. století však prožívá nezadržitelný pokles – kvůli globalizaci a umělé výrobě aromatických látek.

V sousedství leží **kaňon řeky Loup** s několika *villages perchés* na okrajích a **Vence**, jedno z těch příjemných městeček, v nichž je sen o životě na jihu dosud živý. V **Saint-Paul-de-Vence** – turisticky velmi známém a patřičně přelidněném – se vracíme k umění a navíc velmi kvalitnímu: **Fondation Maeght** patří ke světově nejznámějším sbírkám v oblasti moderního umění – už sama budova je uměleckým dílem.

Kdo by chtěl podniknout výlety do **Mas-sif de l'Estérel**, krásného, bizarního pohoří z červené lávové horniny, ubytuje se nejlépe v **Saint-Raphaëlu**, k jehož území patří několik malebných pobřežních vesniček. Příznivci kultury budou spokojeni i v jeho sesterském

Festivalový palác

městě **Fréjus**, kde na každém kroku narazí na římské monumenty, objeví vzácnou raně křesťanskou křtitelní kapli a ještě vzácnější křížovou chodbu ze 14. století, tvořenou stovkami malovaných dřevěných tabulek, mnohdy s groteskními motivy.

Milovníci venkovské Provence konečně v **zemi Fayence** narazí na několik středověkých horských vesnic; jedné z nich – půvabného Seillans – si cenil jako svého bydliště již rýnský expresionista **Max Ernst**, jemuž je tu věnováno malé muzeum.

CANNES

Město se 70 000 obyvatel, dříve oblíbené u evropské šlechty a dnes během **filmového festivalu** plné hvězd i hvězdiček, má co nabídnout i „normálním smrtelníkům“. Po celý rok je oblíbené u účastníků kongresů ze všech možných koutů světa. Ke stálým obyvatelům patří nemálo důchodců a penzistů. Všichni oceňují krásnou polohu města na okraji pohoří Estérel v zálivu La Napoule.

Okolo něj prochází **Croisette**, canneská pobřežní promenáda lemovaná palmami, hotelovými paláci, exkluzivními obchody a nočními podniky. Na jejím západním konci leží **festivalový a kongresový palác a přístav**. Odtud vyplouvají lodě k ostrovům Lérins. Cannes má také **staré město a castrum (hrad)**. Leží nad přístavem na kopci, který byl osídlen již v době Římanů.

Dějiny

Jméno Cannes se pravděpodobně pojí k latinskému slovu *canna*, které označovalo rákos, protože okolí kopce se starým městem muselo být za starých časů značně bažinaté. **Římané** pak město pojmenovali také *Portu Canuae*. Jiní badatelé tvrdí, že jméno města pochází z *Kan*, kelto-ligurského označení kopce.

Ať je to jakkoliv, Cannes – které po dlouhou dobu nebylo ničím jiným než rybářskou osadou – měl založit kolem roku 1000 Rodoard, vládce Grasse a Antibes. Od roku 1131 dostali

lérinští mniši ostrovy i pevninu u nich jako léno. K ochraně místa, odkud vyplouvali na ostrovy, postavili castrum (hrad) se strážní věží, která vévodí přístavu ještě dnes.

Za rozhodující datum pro rozvoj Cannes však platí rok 1834. Tehdy se na pobřeží zdržoval bohatý britský politik **lord Brougham** se svou churavou dcerou. Po cestě do Nice ho překvapila zpráva, že projíždí oblastí zamořenou cholerou. Cesta z Varu do hrabství Nice byla uzavřena.

A tak se lord rozhodl počkat v Cannes na ukončení ochranných opatření. Rybářská vesnice se mu tak zalíbila, že sem pravidelně znovu přicházel po dalších 34 let; a jeho příklad následovali mnozí britští šlechticové. To byl začátek canneského vzestupu a proměny v **luxusní mořské lázně** světového věhlasu, jež viděly přicházet a odcházet dříve krále a princezny, dnes bohyně stříbrného plátna a mediální cary. Na Allée des Stars (Esplanade Pompidou) v blízkosti festivalového paláce je zvěčněno mnoho slavných filmových hvězd obtiskem rukou a podpisem na betonových deskách.

Nenechte si ujít

Boulevard de la Croisette

Canneská skvostná pobřežní promenáda se rozprostírá od Place de Gaulle ve starém přístavu až k výběžku Pointe de la Croisette. Vedle přístavu se tyčí **Palais des Festivals**, architektonicky poněkud zvláštní betonový komplex (1980–82) s výstavní plochou o velikosti 30 000 m² a kasínem. Zdejší atmosféra je však mondénní, protože se tu v podstatě po celý rok konají kongresy a veletrhy s mezinárodní účastí. Vedle slavného filmového festivalu v dubnu se zde odehrávají např. významné mezinárodní veletrhy televizních programů v březnu a říjnu (MIP-TV a MIPCOM).

Filmový festival vznikl na popud mini-stra lidové fronty Jeana Zaye, který – jako mnoho dalších – byl toho názoru, že je

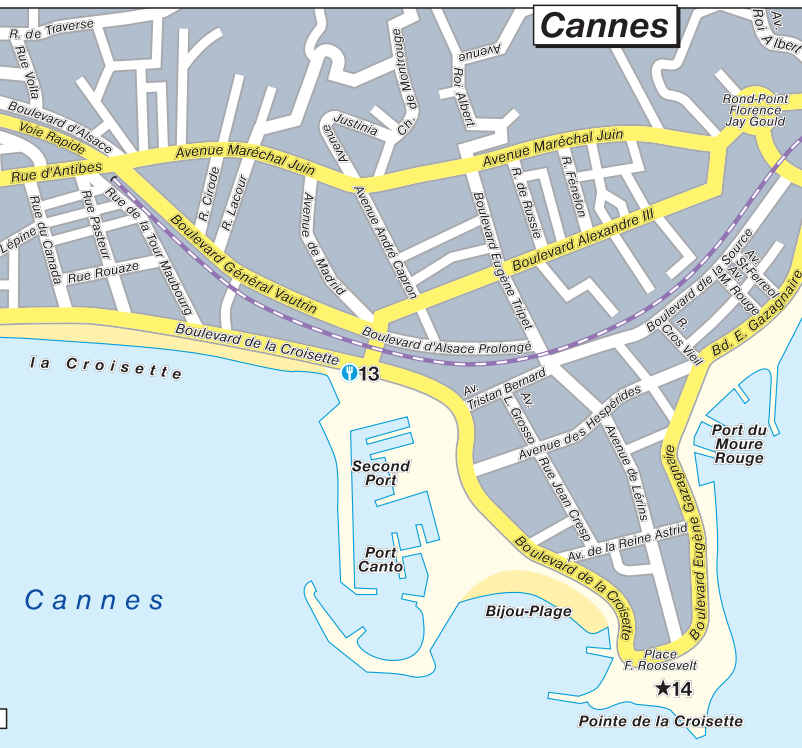

M 1 Musée de la Castre,	H 9 Hotel de France***
ii Notre-Dame-d'Espérance	i 10 Turistická informační kancelář
H 2 Hotel Villa de l'Olivier***	B 11 Le Comptoir des Vins
B 3 Le Relais des Semailles	H 12 Hotel Le Canberra***
M 4 Marché Forville
(kryté tržiště),	B 13 Restaurace Arménien
B Café-Bar Taverne Lucullus	★ 14 Casino Palm-Beach
B 5 Aux Bons Enfants	
H 6 Hotel I Albert I. **	
★ 7 Palais des Festivals /	
T /Théâtre de la Mer,	
i Office de Tourisme	
H 8 Hotel I La Villa Tosca***	

třeba vytvořit jakousi protiváhu festivalu La Mostra v Benátkách. Tam se totiž během 30. let promítaly především filmy zvolené Němci a Italy, nezřídka fašistického obsahu. Propuknutí druhé světové války bohužel zdrželo

zahájení filmového festivalu v Cannes, k němuž došlo až v roce 1946.

Předchůdce dnešního festivalového paláce stál ostatně na místě, kde se dnes z Croisette zvedá luxusní hotel „Palais Stéphanie“.

Je to nejmladší ze čtyř **hotelových paláců** ve městě, postavený teprve v roce 1992. Další noblesní hotely se jmenují „Carlton“, tisíckrát fotografovaný a hodnocený jako historický monument belle époque, „Majestic“, umístěný v art deco budově z roku 1926, a „Martinez“, slavnostně otevřený v roce 1929, rovněž ve stylu art deco a disponující restaurací špičkové třídy (dvě hvězdičky od Michelin).

Cesta po Croisette na východ vede k přístavu **Port Canto**, odkud je hezký výhled na staré město. Když dojdete k **Pointe de la Croisette**, narazíte na slavné **Casino Palm-Beach**. Název výběžku má však zcela jiný původ a označuje malý kříž (*croisette*), který tu kdysi stával. Severně od výběžku leží La Californie, vilová čtvrť s bujnou vegetací,

kde uvidíte částečně podivuhodnou architekturu ovlivněnou všemi světovými styly.

Přístav a staré město

Vedle festivalového paláce leží starý canneský přístav, kde se vedle sebe – zcela demokraticky – na vodě pohupují **luxusní jachty a rybářské loďky**. Odtud, přesněji z konce Quai Saint-Pierre, vyplouvají výletní lodě k nedalekému souostroví Lérins.

Severně od přístavu leží **nákupní čtvrť**: hlavní nákupní zóna je Rue d'Antibes, neda-leko od ní leží zastřešené **Marché Forville**, kde můžete denně nakoupit čerstvé ovoce a zeleninu, maso i ryby. Na Allée de la Liberté se konají květinové trhy a v sobotu trh se starožitnostmi a veteší. Rue Meynadier, která začíná u nádraží, spojuje moderní město

s **historickou čtvrtí Le Suquet** na kopci. Než dojdete do castra, můžete si na náměstí před ním vychutnat výhled na Cannes a ostrovy. Tady stojí také pozoruhodný kostel **Notre-Dame-d'Espérance**, postavený v roce 1627 ve stylu provenzálské gotiky.

Musée de la Castre, jedno z nejstarších etnografických muzeí ve Francii, sídlí v hradu, jež kdysi postavili lérinští mniši. Ze středověké části se zachovala už jen **Tour du Suquet**, impozantní 22 metrů vysoká strážní věž, jejíž stavba byla zahájena ve 12. století a dokončena v roce 1385. Muzeum prezentuje archeologické a národopisné exponáty, shromážděné ze všech pěti kontinentů. Vedle významné sbírky antických nálezů ze stře-domořské oblasti musíme zmínit především kusy z Oceánie, Himálaje nebo Severní i Jižní Ameriky. V románské kapli Sainte-Anne (12. stol.) je vystavena působivá sbírka **hudebních nástrojů** z celého světa.

• **Musée de la Castre**, otevřeno denně kromě pondělí od října do března 10–13 a 14–17, od dubna do června a v září 10–13 a 14–18, v červenci a srpnu 10–19, v listopadu zavřeno. Vstup 3 €, do 25 let € 3,20, děti do 18 let a studenti zdarma.

Praktické tipy

Informace

• **Office de Tourisme**, Palais des Festivals, La Croisette, 06400 Cannes, tel. 04 92 99 84 22, fax 04 92 99 84 23, www.cannes.com a www.palaisdefestivals.com.

Ubytování

- **Le Canberra** ****/€€€€, 120, Rue d'Antibes, tel. 04 97 06 95 00, fax 04 92 98 03 47, www.hotels-ocre-azur.com. Tento „boutique hotel“ nabízí kolem 40 pokojů v příjemně elegantním, nevtíravém stylu. Stejně jako ostatní hotely v naší nabídce leží v centru a dobře se hodí pro objevování středu města a Croisette.
- **Villa de l'Olivier** ***/€€€–€€€€, 5–7, Rue des Tambourinaires, tel. 04 93 39 53 28,

fax 04 93 39 55 85, www.hotelolivier.com. Hotel s 24 romanticky zařízenými pokoji leží v historické čtvrti Le Suquet. Hosté mají k dispozici velkou terasu a bazén, obklopený palmami.

- **Hôtel de France** ***/€€€–€€€€, 85, Rue d'Antibes, tel. 04 93 06 54 54, fax 04 93 68 53 43, www.h-de-France.com. Sympatický hotel ve stylu art deco, jenž nabízí kolem 30 renovovaných, pohodlných pokojů. Když se tu ubytujete, nemůžete však hledat klid a přírodu, protože dům leží přímo na nákupní třídě.
- **La Villa Tosca** ***/€€€€, 11, Rue Hoche, tel. 04 93 38 34 40, fax 04 93 38 73 34, www.villa-tosca.com. Tento hotel leží v postranní ulici Rue d'Antibes, na pěší zóně. Budova z belle époque je krásná na pohled zvenci, ale také jejich 22 čerstvě renovovaných pokojů vás přesvědčí: jsou zařízené v teplých barvách a v elegantně šarmantním stylu.
- **Hotel Albert I.** **/€€€, 68, Avenue de Grasse, tel. 04 93 39 24 04, fax 04 93 38 83 75, www.hotel-albert1ercannes.com. Také tento hotel je v art deco stylu (budova ze 30. let), stojí však v klidnější čtvrti a je o něco menší než Hôtel de France (11 pokojů). Do centra dojdete pěšky za 10 minut.

Jídlo a pití

- **Le Relais des Semailles**, 9, Rue Saint-Antoine, tel. 04 93 39 22 32. V Le Suquet se usadilo mnoho restaurací, které nabízejí „regionální kuchyni“, ne vždy však v nejlepší kvalitě. Relais patří k těm kvalitním podnikům ve starém městě, cenová úroveň je na místní poměry střední. Turisté dají asi přednost polednímu menu, které je podstatně levnější.
- **Le Comptoir des Vins**, 13, Boulevard de la République, tel. 04 93 68 13 26. Tato restaurace se nachází nedaleko nákupní zóny Rue d'Antibes. Těžiště leží, jak již název napovídá, ve víně. Každý host je nejprve proveden „vinným sklepem“ a vybere si víno, které by chtěl později pít k jídlu. Jídla jsou malá, ale výtečná, a kromě Provence pokrývají také další francouzské regiony. Střední cenová úroveň.
- **Aux Bons Enfants**, 80, Rue Meynadier, bez telefonu. Starousedlá restaurace s rodinnou

atmosférou, jež má na jídelníčku provensálské a niceské speciality. Bývá tu však jen jedno menu, zato opravdu výhodné. V pátek je aiolský den. Kreditní karty se zde nepřijímají.

- **Taverne Lucullus**, Place Marché-Forville, tel. 04 93 39 32 74. Oblíbený café-bar na tržišti, kde dostanete tapas, denní pokrmy nebo prostě jen kávu či anýzovou pálenku (*pastis*).

V Cannes se samozřejmě nachází také široká nabídka restaurací, jež nabízejí mezinárodní kuchyni. Jedna za všechny:

- **Le Restaurant Arménien**, 82, La Croisette, tel. 04 93 94 00 58. Tato poněkud kýčovitě zařízená restaurace nabízí jen jediné menu, zato ovšem originál z arménské kuchyně! Dobrý poměr ceny a kvality, velké porce a navíc budete jíst přímo na Croisette.

Trhy

- **Kryté tržiště Forville**, každé ráno kromě pondělí.
- **Květinový trh**, denně kromě pondělí na Allée de la Liberté.
- **Trh se starožitnostmi a veteší**, v sobotu na Allée de la Liberté.

Svátky a pořádané akce

- **Festival de Cannes**, filmový festival v květnu.
- **Hudební noci ve starém městě**, v červenci.
- **Mezinárodní festival plachtění**, v září.
- **MIP-TV**, v březnu, **MIPCOM**, v říjnu, mezinárodní veletrhy televizních programů.

Aktivity

- **Výletní plavby na ostrovy Lérins**: *Compagnie Trans Côte d'Azur*, tel. 04 92 98 71 30, *Compagnie Horizon*, tel. 04 92 98 71 36, *Riviera Lines*, tel. 04 92 98 71 31 (všechny tři: Sainte-Marguerite), *Compagnie Planaria*, tel. 04 93 98 71 38 (Saint-Honorat). Pokladna je na konci nábřeží Quai Saint-Pierre, nedaleko odtud vyplouvají lodě.
- **Potápění**: *Plongée Club de Cannes*, Quai Saint-Pierre, tel. 04 93 38 67 57 nebo mobil 06 11 81 76 17, www.plongee-sylpa.com.

Dopravní spojení

- **Letiště**: Letiště v Nice leží necelých 30 km odtud. Existují tu pravidelná kyvadlová spojení do Cannes.
- **Autobus**: V Cannes jsou dvě autobusová nádraží. Jedno (tel. 04 93 64 18 37) leží vedle železničního nádraží, druhé na náměstí u radnice (tel. 04 93 39 11 39). Z nádraží můžete jet do Grasse, z obou autobusových nádraží do Nice a na letiště. (Linky z Nice směrem na Monako a Menton viz „Nice“).
- **Železnice**: Nádraží SNCF, Rue Jean-Jaurès, tel. 04 93 99 36 35. Pravidelná a častá spojení do dalších měst Azurového pobřeží.

ÎLES DE LÉRINS (SOUOSTROVÍ LÉRINS)

Ani ten, kdo nemá mnoho času, by si neměl nechat ujít cestu alespoň na jeden ze dvou ostrovů, které leží přímo před Cannes: výhledy na pobřeží mezi Cap d'Antibes a Cap Roux jsou úchvatné a canneské staré město působí z dálky zvláště malebně. Avšak i samotné ostrovy mají návštěvníkům co nabídnout. Zatímco Île Sainte-Marguerite ukrývá tajemství „muže se železnou maskou“, Île Saint-Honorat platí za jeden ze zárodků katolického klášterního života.

Île Sainte-Marguerite

S délkou tři kilometry a šířkou přesně jeden kilometr je Île Sainte-Marguerite větší z obou ostrovů. Cesta z Cannes sem trvá asi patnáct minut. Ostrov láká milovníky přírody k **procházení a koupání** v malých zátokách. Návštěvníci toužící po věděni se rádi pustí na přírodní naučnou stezku (*Sentier Boutanique*).

Tím nejpozoruhodnějším na ostrově je však **Fort Royal**, za Richelieua postavená a Vaubanem v roce 1712 posílená pevnost, v níž byl jedenáct let zavřený tajuplný „muž se železnou maskou“ (viz „Exkurz“). Vedle věžeňských cel navštivte určitě také **Musée de la Mer**, jež vystavuje archeologické objekty (keramiku, sklo apod.) především

z dob Římanů, nalezené u pevnosti a na mořském dně.

- **Musée de la Mer**, otevřeno denně kromě pondělí od října do března 10:30–13:15 a 14:15–16:45, od dubna do května 10:30–13:15 a 14:15–17:45, od června do září 10–17:45. Vstup (včetně části s vězeňskými celami) € 3,20, do 25 let 2 €, pro studenty a do 18 let zdarma.

Île Saint-Honorat

Malý ostrůvek o délce 1,5 kilometru a šířce asi 400 metrů je oproti sousednímu ostrovu Sainte-Marguerite asi jen poloviční. Na rozdíl od většího ostrova, který patří francouzskému státu, je Saint-Honorat v **soukromém vlastnictví stejnojmenného kláštera**, jenž náleží k nejslavnějším v celém západním

Záhada „muže se železnou maskou“

Fort Royal na ostrově Sainte-Marguerite se v roce 1685 stala francouzským státním žalářem. O dva roky později tu byl uvězněn záhadný muž, o němž spisovatel Voltaire ve své práci „Doba Ludvíka XIV.“ napsal: „Několik měsíců po Mazarinově smrti (...) byl do pevnosti na ostrově Sainte-Marguerite ve vší tajnosti přivezen neznámý vězeň, který byl – při své neobvyklé výšce – zvláště ušlechtilého a krásného vzhledu. Tento vězeň nosil masku, jejíž spodní čelist byla připevněna ocelovými pružinami, takže mohl jíst, aniž by masku sňal z tváře. Bylo přikázáno ho zabít, pokud někdo pozná jeho pravou tvář.“

Kdo byl tento muž, později převezený do Bastily, kde v roce 1703 zemřel a byl pochován na pařížském hřbitově Saint-Paul pod jménem *Marchioly*? V hollywoodském filmu „Muž se železnou maskou“ hrál Leonardo di Caprio dvojče Ludvíka XIV., kterému se zabránilo v jeho právech. Pro Voltaira to však byl starší bratr Krále Slunce, nelegitimní syn královny. Další hypotéza ukazuje tím směrem, že sám Ludvík XIV. byl „bastard“. Muž s maskou pak mohl být zeť lékaře královny Anny Rakouské, který chtěl prozradit, že Ludvík XIII. byl neplodný – a opět je tu útok na právo Ludvíka XIV. na trůn!

To ale ještě není všechno: záhadný vězeň měl v cele na Sainte-Marguerite dokonce zplodit dítě, které bylo odvezeno na Korsiku a pojmenováno *Buonaparte* („dobrého původu“). V tomto případě slouží muž s maskou prvnímu francouzskému císaři, narozenému jako *Bonaparte*, za ospravedlnění jeho vlády. Ať je tomu jakkoliv, nakonec se žádná z teorií dosud neprokázala, protože vězeň – snad s vysoce politickým údělem – si své tajemství vzal do hrobu.

Ve Fort Royal na ostrově Sainte-Marguerite byl uvězněn neznámý „muž se železnou maskou“

křesťanstvu. Klášterní areál, z nějž můžete navštívit středověký mnišský hrad, kostel z 19. století a muzeum, je zasazen do středomořské krajiny, kterou tvoří především borovice alepské, duby a makchie. Plavba z Cannes trvá asi dvacet minut. Provoz lodí se snaží stejně jako dříve kontrolovat mniši, ačkoliv už v roce 1993 jim rozsudek odepřel právo na monopol.

Dějiny

V raném a vrcholném středověku bylo společenství tak důležité, že na ostrově žily stovky, v 7. století dokonce tři tisíce mnichů. Klášter vlastnil rozsáhlé pozemky v Provence, a dočasně dokonce i mimo ni. Jeho kořeny sahají přibližně do roku 400, kdy se **Honoratius** narozený v Trevíru vrátil zpět na středomořský ostrov, aby se cele věnoval životu s Bohem. Jak praví legenda, měl osvobodit ostrov od trápení s hady, založit mnišské společenství a později se stát biskupem Arles.

V roce 660 se na ostrov zřejmě dostal **řád svatého Benedikta**. Z kláštera vzešli významní církevní hodnostáři a misionáři jako svatý Patrik, který přinesl křesťanství do Irska. Kvůli nechráněné poloze maličkého ostrova a nedostatku obranyschopných staveb byli však mniši často přepadáni, španělskými Maury, Janovany, piráty a mořskými loupežníky. To vedlo v 11. století ke stavbě **únikového a obranného hradu**, který je dodnes markantním znakem ostrova.

Od pozdního středověku ztrácel klášter stále více na významu a smřšťoval se až na maličké společenství s méně než deseti mnichy. Přesto udržoval svou existenci a teprve v roce 1791, během vřavy francouzské revoluce, byl rozpuštěn a postoupen biskupství v Grasse. Přesně o osmdesát let později, roku 1869, se řádoví bratři vrátili zpět na ostrov.

Asi **25 cisterciáků**, kteří jsou dnes na Saint-Honorat doma, žije z pěstování levandule a především z **vinařství**. Určitě byste neměli zmeškat příležitost ke koupi lahve vína v klášterním obchodě, jedná se totiž

o špičková vína, která najdete i v nabídce provensálských labužnických restaurací.

Starý mnišský hrad

Roku 1073 vznikl hrad na ochranu proti útočníkům a lupičům. Jeho stanoviště na jižním výběžku země poskytovalo přirozený obranný kruh – tři strany hradu jsou otočené k moři. V pozdním středověku, kdy se počet mnichů výrazně snížil a o to snáze mohli být napadeni, sloužil samotný obranný hrad jako klášter. Uvnitř se zařídily běžné klášterní prostory jako jídelna a ložnice, knihovna, křížová chodba a kaple. Ty, se svou lomenou valenou, resp. žebrovou klenbou, působí jednoznačně goticky. Z terasy obranné věže završené cimbuřím, kterou mniši doplnili v 15. století, je **široký rozhled** na moře a pobřežní oblast.

Nové klášterní prostory a kaple

Nové prostory vznikly v roce 1869, kdy se klášter po delší přestávce opět probudil k životu. Stavby se seskupovaly kolem křížové chodby z 11. a 12. století, kterou bohužel nelze navštívit. Samotný **kostel**, jehož stavbě musel ustoupit jeho románský předchůdce, se však navštívit dá. Kunsthistoricky však tato stavba novorománského stylu z 19. století, podobně jako další novější části kláštera, nemá valnou hodnotu. **Muzeum** dokumentuje dějiny kláštera a představuje archeologické nálezy na ostrově z římské a raně křesťanské doby.

Z někdejších sedmi kaplí, které byly ve středověku po ostrově rozmístěné, jsou dnes čtyři přístupné turistům. Asi nejkrásnější z nich je **Chapelle de la Trinité** na jihovýchodním okraji ostrova, která vznikla již v 9. nebo 10. století. Stejně jako mnohé další církevní stavby v Provence byla i ona několikrát přestavěna: nejprve ve 12. století, potom v 17. století, když ostrov zabrali Španělé, kapli zvýšili a přestavěli na miniaturní pevnost. Teprve ve 30. letech 20. století se kaple znovu ocitla ve svém původním stavu.

Informace

- **Abbaye Notre-Dame-de-Lérins**, Île St-Honorat, BP 157, 06406 Cannes cedex, tel. 04 92 99 54 00, fax 04 92 99 54 01, www.abbayedelerins.com a www.cannes-iledelerins.com.

Ubytování

- Kdo se předem zeptá nebo mu ujede poslední loď, může na jednu noc dostat **pokoje v klášteře**, tel. 04 92 99 54 00, fax 04 92 99 54 01, planaria@abbayedelerins.com.

Přívozy

- **Planaria**, tel. 04 92 98 71 38, přístav v Cannes, Quai des Îles. V létě vyplouvá první loď na ostrovy v 8 hodin, poslední v 18 hodin (v zimě v 17). Zpět jezdí v hodinovém rytmu od 8:30 do 18 (v zimě v 17). Protože jízdní řád se může změnit, u určitých spojení ještě v tentýž den, je nejjistější se informovat přímo na místě na přesné odjezdy. Plavba stojí tam a zpět 10 €, děti do 10 let € 5,50, děti do 5 let zdarma.

MANDELIEU-LA NAPOULE

Dvojbec leží západně od Cannes v zálivu, kterému dala jméno: *Golfe de la Napoule*. Zatímco část Mandelieu leží směrem do

vnitrozemí, turisticky zajímavá La Napoule nabízí krásné pláže, početné možnosti ubytování a v přístavu také **Château-Musée**, přestavěný středověký hrad, kde dnes sídlí muzeum umění. Tvůrcem této stavby byl v 50. letech 20. století americký sochař **Henry Claws**, který si na rozlišení nějakých stylů a epoch moc nepotrpěl a staré věže ze 14. století doplnil všelijakými dalšími stavebními prvky. Tak vznikl vzorový příklad eklektického architektonického stylu – hned novorománský, hned novogotický či orientální – se kterým se na Azurovém pobřeží budete setkávat často. Působivá je poloha stavby v přístavu s pohořím Estérel v pozadí.

- **Château-Musée**, tel. 04 93 49 95 05, otevřeno denně 10–18 hodin, od listopadu do ledna o víkendech a školních prázdninách 10–17, jinak 14–17. Vstup 6 €, slevy.

Informace

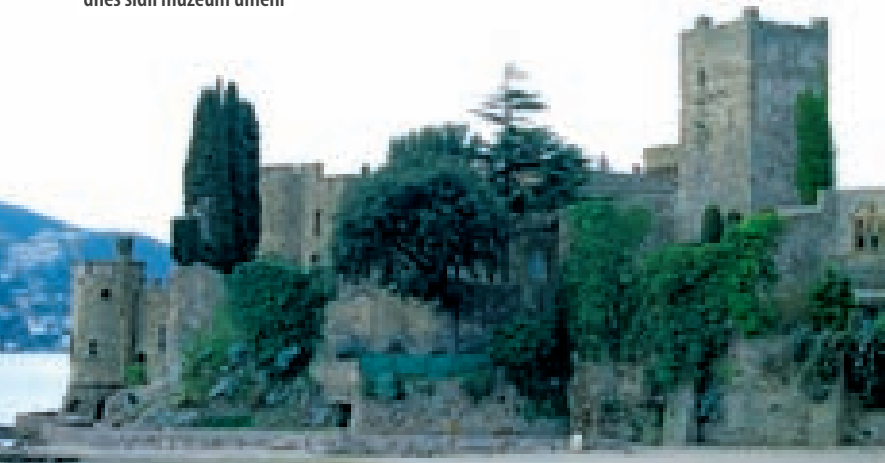
- **Office de Tourisme**, Avenue Henry-Claws, 06210 La Napoule, tel. 04 93 49 95 31, fax 04 93 97 99 57, rezervace hotelů tel. 04 93 93 64 64, www.ot-mandelien.fr.

Ubytování

- **Villa Parisiana** **/€/€–€€, Rue Argentière, tel. 04 93 49 93 02, fax. 04 93 49 62 32,

V Château v La Napoule dnes sídlí muzeum umění

www.villaparisiana.com. Hotel s 13 pokoji ve vile z roku 1900 leží v obytné čtvrti. Je tu několik hezkých balkonů a společná terasa. Bohužel je zde slyšet železnice, zato je však hotel opravdu cenově výhodný.

Kempink

- **Les Pruniers**, 118, Rue de la Pinea, tel. 04 93 97 00 44, fax 04 93 49 37 45, www.bungalow-camping.com. Jak již napovídá internetová adresa, dá se tu jak kempovat, tak si pronajmout bungalovy (po týdnech). Je tu vyhřívaný bazén, moře však leží jen několik set metrů odtud. Zavře-no od poloviny října do konce března.

Jídlo a pití

- **Pomme d'Amour**, 209, Avenue-du-23-Août, tel. 04 93 49 95 19. Restaurace položená v centru La Napoule blízko nádraží nabízí regionální kuchyni za středně vysoké ceny. Podnik je útulně selsky zařízený.
- **Bistrot du Port**, tel. 04 93 49 80 60. Kdo rád pozoruje přístavy, bude tady nadšen: restaurace připomínající lodní kajutu nabízí terasu na promenádě. Bistrot je oblíbený nejen k pití aperitivů, ale také pro dobrou pizzu a těstoviny.
- **La Voile d'Azur**, Avenue de Gaulle, tel. 04 93 49 20 44. Plážová restaurace leží na národní silnici směrem na Cannes a má nádherný výhled na moře. Specialitou jsou rybí pokrmy, cenová úroveň se pohybuje ve střední oblasti.

Trhy

- **Týdenní trh**, ve středu v Mandelieu, ve čtvrtek a sobotu v La Napoule.

Dopravní spojení

- **Autobus/železnice**: Několik spojení denně do Cannes a Saint-Raphaëlu.

THÉOULE-SUR-MER

Théoule jsou **klidné malé mořské lázně** s několika hotely a mládežnickou ubytovnou. Z pláže je vidět velká část zálivu La Napoule, město Cannes i Pointe de la Croisette. Pamětihodnosti tu budete hledat marně;

budova u moře, která připomíná hrad, nebyla dříve ničím jiným než továrnou na výrobu mýdla. Théoule je však dobrým výchozím bodem pro výlety do pohoří Estérel.

Informace

- **Office de Tourisme**, 1, Boulevard de la Corniche-d'Or, 06590 Théoule, tel. 04 93 49 28 28, fax 04 93 49 00 04, www.theoule-sur-mer.com. Zde je také **půjčovna horských kol**.

Ubytování

- **La Tour de l'Esquillon** ***/€€€€–€€€€, Miramar, tel. 04 93 75 41 51, fax 04 93 75 49 49, www.esquillon.com. Hotel leží přímo na pobřežní silnici a nabízí 25 pokojů, některé s balkonem a výhledem na moře. Připojená restaurace se specializuje na rybí pokrmy. Nutno přiznat, že některé pokoje jsou v létě, kdy je tu větší cestovní ruch, poněkud hlučné.
- **Auberge de Jeunesse**, tel. 04 93 75 40 23, fax 04 93 75 43 45. Mládežnická ubytovna leží asi 2 km od nádraží Théoule směrem k Le Trayas. V lednu zavřeno.

Jídlo a pití

- **Marco Polo Plage**, Avenue de Lérins, tel. 04 93 49 96 59. Příjemná a navíc tradiční plážová restaurace: Marco Polo je tu už 50 let! Zastaralá však kvůli tomu rozhodně není, naopak v plážovém baru panuje uvolněná atmosféra. K tomu přispívá v neposlední řadě nádherný výhled na mořský záliv od La Napoule až po Cannes. Restaurace nabízí zejména dobrý výběr rybích pokrmů, ale také malá jídla a saláty.

Dopravní spojení

- **Autobus/železnice**: Několik spojení denně do Cannes a Saint-Raphaëlu.

Aktivity

- **Potápění/pěší turistika**: Podvodní objevitelská cesta Pointe-de-l'Aiguille, v červenci a srpnu, bližší informace v Office de Tourisme. K Pointe d'Aiguille je možná také procházka, výchozí bod v centru: Promenade Pradayrol.

MOUGINS

Město severně od Cannes, dnes s 16 000 obyvateli, bylo v době Římské říše známým úsekem Via Aurelia, silnice, jež vedla z Říma do Arles, a ve středověku bylo mnohem významnější než Cannes. Dnes je tento poměr sice obrácený, Mougins však zato patří za oblíbené místo k bydlení, zvláště mezi bohatými lidmi a letními obyvateli, protože je klidné a plné zeleně. **Horská vesnice** ve výšce 260 metrů se zbytky starého opevnění, bránou z 12. století a malebnou návsi také nepostrádá jisté kouzlo. Panoramatický výhled je překrásný: je odtud vidět Cannes, ostrovy Lérins, Grasse i Přímořské Alpy.

Když v roce 1935 objevil Mougins **Picasso** spolu s fotografem *Man Rayem*, vypadalo město aspoň v jednom ohledu zcela jinak: krajina kolem starého vesnického jádra nebyla tak hustě zastavěná vilami s bazény. Fakt, že se místo stalo tak oblíbeným, možná dokonce způsobil sám Picasso: roku 1961 se sem umělec spolu se svou chotí Jacqueline přistěhoval a zůstal tu až do své smrti v roce 1973.

Muzeum fotografie

Muzeum ukazuje mimo jiné fotografie **Picassa a jeho rodiny**, jež vytvořili Robert Doisneau, André Villers a další. Leží nedaleko Porte Sarrasine.

- **Musée de la Photographie**, tel. 04 93 75 85 67, otevřeno denně 10–18, v červenci a srpnu do 20, v listopadu zavřeno, vstup volný.

Informace

- **Office de Tourisme**, 15, Avenue Mallet, 06250 Mougins, tel. 04 93 75 86 67, fax 04 92 92 04 03, www.mougins-coteazur.org.

Jídlo a pití

- **L'Amandier de Mougins**, tel. 04 93 90 00 91. Uprostřed vesnice leží restaurace, která bývala ve středověku lisovnou vína. To dodnes připomíná starý lis, který tu měl být postaven z Picassovy iniciativy, a klenba hostince. Podnik je hezky

zařizený, částečně moderním uměním. Kuchyň je provensálská, cenová úroveň pokrmů leží ve střední úrovni.

Dopravní spojení

- **Autobus**: Několik spojení denně do Cannes.

VALBONNE A SOPHIA ANTIPOLIS

Vesnici Valbonne, položenou několik kilometrů na sever od Mougins, založili v 16. století lérinští mniši. V lesnaté oblasti jižně od ní stvořili Francouzi již v 70. letech 20. století své „**Silicon Valley**“. Kvůli blízkosti k Antibes se chopili antického jména *Antipolis*, „město naproti“ (Nice), a doplnili ho řeckým slovem *Sophia*, tedy moudrost.

Dnes nabízí Sophia Antipolis asi pětadvacet tisíc lidí zaměstnaní v perspektivních odvětvích jako IT nebo biotechnologie. Letecká společnost Air France si tu zřídila své mezinárodní rezervační středisko, pobočky tu mají velké firmy jako IBM nebo Texas Instruments.

Pozemek má rozlohu asi 2 300 hektarů (zhruba čtvrtina rozlohy Paříže). Z toho je však pouze třetina zastavěná, a to úmyslně – Sophia Antipolis je totiž současně zelenou obytnou čtvrtí, která dnes nabízí domov 3 500 rodinám. Kdo však přece jen – jako mnoho cizinců – upřednostňuje provensálský půvab, bydlí ve staré Valbonne.

Informace

- **Office de Tourisme**, Place de l'Hôtel-de-Ville, 06560 Valbonne, tel. 04 93 12 34 50, fax 04 93 12 34 57, www.tourisme-valbonne.com.

Ubytování

- **Club Méditerranée**, Opio. Centrální rezervační místo pro delší pobyty, tel. 0810 810 810, další informace na tel. 04 93 09 71 53. Club Méditerranée si v sousedním Opui zařídil vesnici, kde můžete strávit jak celou dovolenou, tak jednotlivé wellness dny. Je tu sauna, hammam (parní lázeň),

fitness centrum a plavecké bazény ve vnitřní i vnější části areálu.

Jídlo a pití

- **L'Auberge Fleurie**, Route de Cannes, tel. 04 93 12 02 80. Restaurace leží asi kilometr od Valbonne na D3 směrem Cannes a je oblíbená u místních, což je vždycky dobré znamení. Kuchyň je směsicí kreativity a tradic, ceny se pohybují na střední úrovni.

GOLFE-JUAN A VALLAURIS

Dvěma sesterským městečkům (dohromady asi 26 000 obyvatel) zabránil ve srůstu svah údolí s pozoruhodným jménem *Vallon de l'Issouradou*. A tak leží Vallauris dodnes dva kilometry směrem do vnitrozemí od Golfe-Juan, mořských lázní mezi Cannes a Cap d'Antibes. Se slavným sousedem Juan-les-Pins má společné pouze jméno, protože Golfe-Juan není nijak zvlášť elegantní ani světácký.

Samo **Vallauris**, známé díky svému Muzeu Picassa, je spíše obytným místem pro méně zámožné a přistěhovalce, a má proto nádech orientální atmosféry. Tradičně se tu žilo z hrnčířství, v 50. letech 20. století však toto řemeslo téměř vymizelo. Díky velkému Picassovi, který miloval experimentování s materiály a po několik let ve Vallauris navrhoval hliněné výrobky, zažilo toto umělecké odvětví nový vzestup.

Golfe-Juan, vesnice u moře, se stala významnou pro francouzské dějiny, když se tu v roce 1815 vylodil Napoleon, plující z ostrova Elba, a za 20 dní odtud došel do Paříže. Golfe-Juan proto vešel do dějin jako počáteční bod slavné **Route Napoléon**.

Picasso ve Vallauris

V roce 1946, kdy mu bylo 65 let, přišel Picasso jako turista na každoroční hrnčířský trh ve Vallauris – a byl okouzlen. Zhruba ve stejné době se seznámil s majiteli ateliéru Madoura,

Georgesem a Suzanne Ramié, kteří ho pobídli, aby pracoval v jejich dílně. V letech 1948–55 tak vzniklo několik stovek **hrnčířských výtvořů**.

Během této doby, kdy Picasso bydlel ve Vallauris, mu městská rada navrhla vyzdobení kaple starého převorství. A tak umělec v roce 1952 vytvořil nástěnnou malbu „La Guerre et la Paix“ („Válka a mír“).

Ačkoliv byl jmenován čestným občanem města, Picasso se odtud později odstěhoval, ne však daleko: v podvečer svého života se usadil v jen několik kilometrů vzdálené vesnici Mougins. Odtud měl sledovat v televizi, jak Vallauris s velkou pompou oslavuje jeho 90. narozeniny. Údajně se zdráhal přijet, protože ve svém věku už prostě odmítal sloužit jako „atrakce“.

Picassovo muzeum a kaple

Roku 1952 vytvořil Picasso vnitřní podobu románské kaple (12. stol.) hradu **Château de Vallauris**. Tuto budovu, která – ačkoliv leží uprostřed vesnice – připomíná provensálský statek, obývali do roku 1787 klerikové: od 11. století patřil hrad lériskému opatství, v 16. století byl povýšen na převorství. Dnešní podoba pochází právě z této doby, zachovala se proto v renesančním stylu. Pouze vchodová oblast se přidala až v 18. století.

Picassova nástěnná malba „**La Guerre et la Paix**“, kterou vymaloval vnitřek kaple, tvoří po „Guernice“ (1937) a „Masakru v Koreji“ (1951) umělcovu poslední monumentální práci, kterou se – jako člen komunistické strany a mírového hnutí své doby – explicitně politicky vyjádřil. Skládá se ze tří částí: alegorického znázornění války (vlevo od vchodu), vylíčení činností a radostí lidí v dobách míru a obrazu porozumění mezi světovými národy.

Picassova tehdejší životní družka Françoise Gilot vzpomíná, že při zobrazování míru se umělec obával, aby nebyl příliš banální. „Ptám se sám sebe,“ měl Picasso prohlásit, „co lidé mohou dělat v období míru; od devíti do pěti

Route Napoléon

Mnoho cest ve Francii i celé Evropě by mohlo nést jméno „Route Napoléon“, dostaly ho však přirozeně jen ty, které souvisejí s Napoleonovými nejmimořádnějšími zásahy. Ve válkách od roku 1813 se evropské národy osvobozovaly od Napoleonovy vlády. Spojenci donutili francouzského císaře 6. dubna 1814 k odstoupení a jako suverénního vládce s císařským titulem ho poslali bydlet na ostrov Elba.

Ambiciózní povýšenec však ani nepomyslel na to, že by zbytek svého života strávil na ostrově, a už vůbec se nehodlal vzdát císařského titulu. Podařilo se mu s 1200 muži uprchnout francouzským a anglickým flotilám, které Elbu hlídaly. Dne 1. března 1815 se vylodil v Golfe-Juan u Cannes. Odhodlaný co možná nejvíce se vyvarovat vojenských akcí, vydal se na obtížnou cestu do Paříže přes Alpy, aby obešel Provence, kde bylo mnoho příznivců royalismu – a tato cesta měla později navždy nést jeho jméno.

Dne 2. března 1815 odpočíval jeho průvod v dunách Cannes a na Plateau de Roquevignon u Grasse, kde lidé zdravili císaře nadšenými výkřiky „Vive l'Empereur!“ (Ať žije císař!) Poté, co přenocoval v zámku markýze de Gourdon, starosty Grasse, dal se průvod 3. března znovu do pohybu a kolem poledne dorazil do Castellane, v jehož podprefektuře císař poobědval.

V Barrême mu poskytl nocleh soudce Tartanson. V poledne následujícího dne zastavil průvod v Digne, kde Napoleon zavítal do Hôtel du Petit Palais. Tady začaly dlouhé hodiny plné obav, protože Sisteron, další zastávka, byl po cestě na sever poslední baštou royalistické Provence.

Ve tři hodiny v noci konečně dostihl císaře posel se zprávou, že Sisteron není hlídáný, a citadela je dokonce bez munice. Prikázal to hrabě z Loverode, správce departementu ve jménu Ludvíka XVIII., ale Napoleonův tajný přívrženec. A tak mohl císař brzy odpoledne 5. března s úlevou přitáhnout do Sisteronu. „Jsem v Paříži“, měl prohlásit, protože si mohl být jistý, že provincie Dauphiné, která ležela před ním, je na jeho straně. Přesto si dopřál jen málo odpočinku a ještě večer dorazil do Gap.

V poledne 7. března přivítaly císaře nadšené masy lidí a připojilo se k němu mnoho dobrovolníků. To nejneuvěřitelnější se však stalo až krátce nato, když v Laffrey k Napoleonovi přeběhly royalistické oddíly. Kolem 23. hodiny přišel konečně císař v triumfálním průvodu do Grenoble a později měl prohlásit: „Jusqu'à Grenoble j'étais aventurier; à Grenoble j'étais Prince!“ – „Až do Grenoble jsem byl dobrodruhem; v Grenoblu jsem byl princem!“

V pouhých sedmi dnech za sebou nechal Napoleon se svým mocným doprovodem 330 kilometrů; večer 20. března dosáhl konečně s armádou, jež se mezitím rozrostla na 20 000 mužů, Tuileries v Paříži. Jeho vláda však nezůstala ničím než pouhou mezihrou, trvala jen slavných sto dní – než sen ukončila bitva u Waterloo. Velká Británie internovala Napoleona na ostrov Sv. Helena, kde 5. května 1821 císař zemřel na rakovinu žaludku. Roku 1840 byly jeho pozůstatky převezeny do pařížské Invalidovny.

sedět v úřadu, v pátek večer se milovat a v neděli si udělat piknik?“ Françoise odpověděla: „V období míru je možné všechno; dokonce může i dítě zorat moře.“ Kdo se bude dívat pozorně, najde v kapli i ztvárnění této představy. Picassovy **hrnčířské výrobky** jsou vystaveny v prostorách vedlejšího muzea. V typických

zemitých tónech maloval Picasso mimo jiné vázy a talíře za použití rovněž typických motivů, jakými jsou faunové a nymfy, ženské portréty, zvířata a výjevy z býčích zápasů.

Muzeum kromě toho vystavuje keramická díla dalších umělců a uměleckých řemeslníků z různých časů i míst. Jsou tu vystaveny také

vítězná práce z **keramického bienále ve Vallauris** od roku 1968. Konečně zde najdete i výtvary Picassova současníka: vesele barevné malby italského umělce **Alberta Magnelliho**, jenž v letech 1940–70 bydlel v Grasse.

- **Château-Musée de Vallauris, Musée National Picasso**, Place de la Libération, tel. 04 93 64 71 83, www.musee-picasso-vallauris.fr, otevřeno denně kromě úterý v 10–12 a 14–17, v červenci a srpnu denně 10–19. Vstup € 3,50, slevy.

Muzeum hrnčářství

Musée de la Poterie sídlí ve staré hrnčářské dílně a nabízí pohled do způsobu práce tohoto cechu na počátku 20. století.

- **Musée de la Poterie**, Rue Sicard, tel. 04 93 64 66 51, otevřeno denně 9–12 a 14–18, mimo prázdniny v 14–18, vstup 2 €.

La Maison de Pétanque

Dům pétanque vám ukáže vše, co se týká této hry, varianty boules (koulené). Výstava v bývalé **továrně na výrobu koulí pro koulenu** představí výrobu koulí, vysvětluje pravidla a historii hry. Profesionálové i nadšenci si mohou na speciálním zařízení vyzkoušet, které koule přesně pasují na jejich ruce. Na prodej jsou tu koule všech variant a cenových úrovní – nejkrásnější jsou samozřejmě ty s vyrytým jménem – a příslušenství na pétanque všeho druhu.

- **La Maison de Pétanque**, 1193, Chemin Saint-Bernhard, tel. 04 93 64 11 36, od pondělí do pátku 9–12 a 14–18:30, v létě také v sobotu, v listopadu zavřeno. Vstup 3 €, školáci a studenti zdarma.

Informace

- **Office de Tourisme**, Square-du-8-Mai-1945, 06220 Vallauris, tel. 04 93 63 82 58, www.vallauris.net.
- **Office de Tourisme**, Vieux Port, 06220 Golfe-Juan, tel. 04 93 63 73 12.

Jídlo a pití

- **Lou Pichinet**, Place Lisnard, Vallauris, tel. 04 93 64 63 70. Levná, jednoduchá restaurace

s tradičními pokrmy jako dušené hovězí (*daube*), ravioli nebo plněná zelenina na niceský způsob.

- **Chez Bruno**, Avenue-des-Frères-Roustan, Golfe-Juan, tel. 04 93 63 72 12. Tato restaurace střední cenové úrovně leží přímo v přístavu a patří k místním starousedlým podnikům. Klasiku představuje marseilská rybí polévka bouillabaisse. Další pokrmy na jídelníčku jsou často založené na rybách nebo zelenině a vaří se podle provensálských receptů.

Svátky a pořádané akce

- **Biennale Internationale de Céramique d'Art**, Mezinárodní bienále keramického umění se koná od července do poloviny října. Umělci, kteří se účastní, podepsali chartu kvality, jejich příslušnost k ní značí nálepka na ateliéru.
- **Picasso-Fest**, od poloviny července se Vallauris stává španělským a oslavuje svého nejslavnějšího občana.
- **Fête de la Poterie**, hrnčářský festival druhou srpnovou neděli.

Nakupování

- **Hrnčářské výrobky a keramika**, ve Vallauris je několik výrobců a galerií, z nichž nejznámější je *Galerie Madoura*. Pod vedením syna Picassova přítele, Alaina Ramié, se tu nabízejí také kopie výrobků Picassa a dalších moderních a současných umělců.
- **Nérolium**, Avenue Georges Clemenceau, tel. 04 93 64 27 54. Místní zemědělská kooperace má v nabídce velký výběr olivového oleje, medu a džemů.

Dopravní spojení

- **Autobus**: Několik spojení denně z Vallauris do Cannes a Antibes a z Golfe-Juan do Cannes a Nice; samozřejmě existuje také pravidelné a časté spojení mezi Vallauris a Golfe-Juan.

JUAN-LES-PINS

Mořské lázně známé díky **jazzovému festivalu** leží v chráněné zátoce, kterou tvoří poloostrov Antibes a canneský Pointe de la Croisette. Infrastruktura, jež láká především

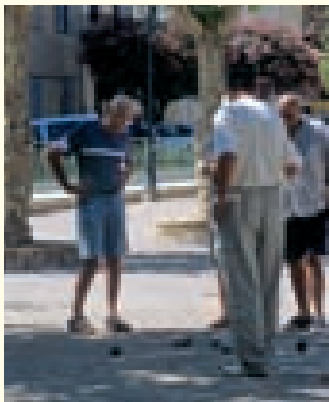
Vášeň mužů se stříbrnými koulemi

Pro milovníky francouzského jihu představuje ztělesnění volného času a *savoir vivre*: hra pétanque. Kdekoliv se v provensálském městečku nachází volná rovná plocha, stojí pospolu celé hodiny a hrají se stříbrně lesklými koulemi (*boules*). Většinou jsou to starší muži, o svátcích také další lidé, kteří u hry prudce diskutují, lamentují, smějí se a při tom všem hojně popíjejí anýzovou pálenku. Slovo „stres“ určitě nevzniklo tady.

Dějiny hry „boules“ (koulená)

Už staří Řekové a Římané znali hru příbuznou s dnešní koulénou. **Řekové** hráli s kulovitými kameny, zatímco **Římané** dávali přednost dřevěným koulím, které pobíjeli železem. Ti vynalezli také terčovou kouli, zvanou ve francouzštině *cochonnet*. Od té doby je náplní hry soupeření dvou družstev o to, které z nich dostane své koule blíž ke kouli terčové.

Po stěhování národů upadla hra v zapomnění a vynořila se znovu až ve středověku. Ve Francii byla tak oblíbená, že ji Karel V. v roce 1369 prostě zakázal, protože podkopávala morálku jeho válečníků. Tento ani další zákaz v roce 1629 však nic nezměnily – koulená už byla od Francie neodmyslitelná a až do dnešních dnů patří k identitě země. Roku 1792, během revoluční vřavy, však došlo také ke smutné události: při partii v Marseille zemřelo 38 lidí – netušili, že jejich herní koule jsou ve skutečnosti koule do kanonu.

Jak vznikla hra pétanque

Dříve převládala v Provence varianta koulené, která používala vzdálenost 17 až 21 metrů a dnes je atletickým sportem, zvaným *jeu provençal*. Hra pétanque v užším smyslu vznikla v létě 1910 v La Ciotat, malém pobřežním městečku východně od Marseille. Tehdy se hrál Jules-Le-Noir, který trpěl silným revmatismem, už nemohl při hře rozbíhat. Jeho přítel Ernest Pitiot se nemohl dívat, jak jeho kamarád smutně sedí a kouká na hru, a vymyslel proto variaci: teď se hrálo *ped tanco* (provensálsky), resp. *pieds tanqués* (francouzsky), tedy s nohama u sebe a **bez rozběhu** ven z kruhu. Také vzdálenosti se změnila a činily jen **šest až deset metrů**. Díky snadnější hratelnosti zahájila tato varianta hry své vítězné tažení po celém světě.

milovníky koupání, nabízí vedle tříkilometrové písčité pláže také **plážovou promenádu** připomínající canneskou Croisette, s mnoha elegantními butiky, restauracemi a nočními kluby. Nedaleko odtud leží také kasino. Festival „Jazz à Juan“ se koná od roku 1959 každé léto. Jeho dějištěm je park na východě města, „Pinède Gould“.

Juan byl jako cíl dovolených objeven v 80. letech 19. století, kdy bylo běžné jezdit na Azurové pobřeží na zimu. Letní dovolené se tu jako v jednom z prvních měst ve Francii začaly trávit teprve ve 20. letech 20. století, kdy se spojili Francouzi a Američané a vyvinuli marketingovou strategii: Edouard Baudoin, majitel kasina v Deauville (Normandie),

a Franck Jay Gould, železniční magnát, koupili kasino a postavili hotely luxusní třídy.

Prostřednictvím Američanů, kteří sem brzy dorazili, přišel na Azurové pobřeží také úplně nový styl dovolené: turisté se opalovali na pláži, jezdili na vodních lyžích a poslouchali novodobou hudbu vynalezenou černochoy, které se říkalo „jazz“. Zvláštní atmosféra místa se brzy rozkřikla mezi tehdejšími prominenty, a tak sem přišli Fitzgeraldové, Rudolph Valentino, bratři Warnerové nebo Ernest Hemingway. Po druhé světové válce tradice pokračovala a Juan se každé léto stával jakýmsi evropským hlavním městem jazzu. První oficiální festival proběhl v roce 1959. Hosté jako Louis Armstrong, Duke Ellington, Miles Davis a mnoho dalších přispěly k celosvětovému věhlasu festivalu.

Informace

- **Office de Tourisme**, 51, Boulevard Guillaumont, 06160 Juan-les-Pins, tel. 04 97 23 11 10.

Ubytování/Jídlo a pití

- **Sainte-Valérie** ***/€€€€–€€€€, Rue de l'Oratoire, tel. 04 93 61 07 15, fax 04 93 61 47 52, www.juanlespins.net. Vila se silnou středomořskou atmosférou v centru Juanu. Dekorace ve veselých barvách, nepůsobí však přezdobeně. Kdo se rozhodne pobýt v jednom z 20 pokojů nebo 6 suit, prožije ne právě levnou, zato však určitě nezapomenutelnou dovolenou. Hosté mají k dispozici bazén a restauraci.
- **Le Pré Catalan** ***/€€€€, 27, Avenue des Palmiers, tel. 04 93 61 05 11, fax 04 93 67 83 11, www.precatalan.fr. Útulný malý hotel s 24 vkusně zařízenými pokoji v tradičně provensálském stylu. V zahradě osázené palmami čeká na hosty bazén.
- **Le Capitole**, 26, Avenue Amiral-Courbet, tel. 04 93 61 22 44. V této restauraci v blízkosti centra býval v minulosti obchod s potravinami. Kuchyně je regionální, navíc velmi chutná a s dobrým poměrem ceny a kvality.

Noční život

- **Le Pam Pam**, 137, Boulevard Wilson, tel. 04 93 61 11 05. Bar je známý díky brazilským

tanečním skupinám a exotické dekoraci. Kdo má rád ryby, neměl by si nechat ujít slavné *accras* pečené v tuku, jež se podávají do 21 hodin. Teprve potom se party patřičně rozjízdí a v Pam Pam bývá jak se patří plno.

Svátky a pořádané akce

- **Jazz à Juan**, každé léto. Rezervace v Office de Tourisme v Antibes/Juan-les-Pins, a to písemně nebo přes internet: www.ticketonline.com. Telefonické informace získáte na tel. 04 97 23 11 11, na webu na www.antibesjuanlespins.com.

Dopravní spojení

- **Železnice**: Nádraží na Avenue de l'Estérel, tel. 08 92 35 36 35.

ANTIBES

Město s překrásnou polohou na severovýchodním okraji Cap d'Antibes a v jihozápadním cípu Andělské zátoky se počítá k **nejkrásnějším místům Côte d'Azur**. Spolu se sousedním Juan-les-Pins má něco přes 70 000 obyvatel, a je tak druhým největším městem departementu Alpes-Maritimes.

Jako prázdninové sídlo lze Antibes doporučit každému, kdo hledá rozmanitost aktivit: vedle pláží a možností vodních sportů (je tu působivý jachetní přístav) nabízí Antibes díky muzeu Picassa také kulturu i pro ty nejnáročnější (rovněž muzeum ve Vallauris je nedaleko), navíc krásné vnitřní město s odpovídajícími možnostmi nakupování a konečně, díky mysu, překrásné okolí.

Příjemná je také poloha v blízkosti Nice: jednak pro cestující, kteří přiletěli letadlem, jednak pro turisty, kteří si rádi udělají celodenní výlety do Nice, nechťejí však v pětikrát větším sousedním městě bydlet.

Ve 4. stol. př. n. l. založili řečtí obchodníci na Côte d'Azur řadu osad. Vedle Nikaia (Nice) vzniklo město, jemuž dali jméno Antipolis, „město naproti“. Od 14. století se Antibes, do té doby sice biskupské sídlo, ale jinak málo významné, stalo velmi strategicky důležitým pro francouzské krále: protože leželo na

hranici se Savojskem, dostalo bohaté opevnění; posledním stavebním mistrem byl slavný Vauban (1633–1707), mistr pevnostních staveb Ludvíka XIV.

Z komplexního obranného systému se dodnes zachovaly jen Fort-Carré u přístavu, zbytky městských hradeb a zpevnění břehu. Všechny ostatní stavby padly za obět rozsáhlému demoličnímu opatření, jež mělo městu umožnit expanzi. Turisticky bylo Antibes na Azurovém pobřeží spíše pozadu: toto hospodářské odvětví tu našlo živnou půdu teprve ve 20. letech. Dodnes Antibes rozhodně není městem, které by žilo jen z letní turistiky – je hojně navštěvováno po celý rok.

Nenechte si ujít

Přístav a opevnění

I když je z valné části poničeno, formuje opevnění ze středověku a raného novověku dodnes obraz města Antibes: na prvním místě je tu přístav **Port Vauban**, pojmenovaný po stavebním mistrovi Ludvíka XIV., *Sébastienu le Prestre de Vaubanovi*. Svými ohromnými, uměle založenými nádržemi zabírá celý záliv Saint-Roch. Dnes tu můžete obdivovat **největší jachetní přístav v Evropě** s příznačným nábržím miliardářů („hráz tisíce a jedné noci“), kde mohou kotvit velké soukromé jachty až do délky 160 metrů. Přístavu dominuje pevnost **Fort Carré** na skále, která – chytře umístěná a koncipovaná – nebyla ve svých dějinách nikdy zdlána. Její nejstarší částí je věž Saint-Laurent, postavená roku 1550.

- **Fort Carré**, otevřeno denně kromě pondělí 10–16:30. Od poloviny června do poloviny září do 18 hodin. Vstup 3 €, slevy.

Pobřežní promenáda

Oblast přístavu končí **Vieux Port** („starým přístavem“). Za přilehlou **Plage de la Gravette** začíná pobřežní promenáda, Avenue Amiral-de-Grasse. Probíhá po trase **opevnění** ze 17. století a přijdete po ní k Muzeu Picassa.

Muzeum Picassa

Bývalý **Château Grimaldi** se v roce 1966 stal Picassovým muzeem a nabízí překrásný prostor pro výstavy. Hrad, postavený na místě římského castra a středověkého biskupského sídla, obývala mezi lety 1380 a 1608 monacká knížecí rodina. Roku 1925 koupilo stavbu město a zařídilo v ní muzeum.

V létě 1946 se restaurátor muzea dozvěděl, že Picasso se zdržuje v sousedním Golfe-Juan, a nabídl umělci, aby prostory starého hradu používal jako ateliér. Picasso nabídku přijal a od září do listopadu 1946 tu vytvořil celých 23 maleb a 44 kreseb, které přenechal muzeu. Nejznámější je „La Joie de Vivre“ („Radost ze života“), kterou lze chápat jako vyjádření radosti z konce války. Že ani Picasso nebyl ušetřen strádání poválečné doby, se ukazuje v použití levnějších materiálů jako lakové barvy, překližka nebo cement. Zajímavé jsou také fotografie Michela Simy, které představují Mistra při práci v prostorách hradu.

Jak běžel čas, rozrostla se sbírka o mnoho darů, mezi nimi o řadu keramických výrobků, jež vznikly v roce 1947/48 v ateliéru Madoura ve Vallauris. Muzeum kromě toho nabízí sbírku moderního umění s pracemi mj. Nicolase de Staëla, Hanse Hartunga, Armana, Césara, Maxe Ernsta a Yvese Kleina a také **zahradu se sochami** nad mořem, která se pyšní pracemi Germaine Richtera nebo Miróa.

- **Musée Picasso**, Château Grimaldi, Place Marijol, tel. 04 92 90 54 20, musee.picasso@ville-antibes.fr, www.antibes-juanlespins.com. Otevřeno od poloviny června do poloviny září denně kromě pondělí v 10–18, v červenci a srpnu o středách a pátcích až do 20, mimo sezónu denně kromě pondělí 10–12 a 14–18.

Katedrála a saracénská věž

Přímo vedle muzea se tyčí katedrála **Notre-Dame-de-l'Immaculée-Conception**, která v sobě sjednocuje několik stylů. Nejstarší částí představuje kůr a obě postranní kaple

(Křestní kaple a Kaple nejvyšší svátosti). Ty pocházejí z románského období (12. století), ale samy již nejsou stylově jednotné, protože klenba nad kůrem vznikla už v době gotiky. Nejvýznamnějším uměleckým dílem interiéru je oltářní obraz sv. Matky Boží z roku 1515 od *Louise Bréy*, jenž pocházel z Nice a hojně tvořil v celém okolí.

Jako zvonice slouží strážní věž z 12. století, nazvaná „saracénská věž“, protože – jako tolik věží na pobřeží – vznikla na obranu proti mořeplavcům ze severní Afriky a Španělska. Konečně průčelí kostela je v klasicistním stylu a zdobí je krásný vyřezávaný dřevěný portál z roku 1710.

- **Notre-Dame-de-l'Immaculée-Conception**, otevřeno od pondělí do pátku 8–12 a 15–18:30, o víkendech do 19.

Staré město a tržiště

Picassovo muzeum a katedrála už sice leží na okraji starého města, ale vlastní změt uliček s obchůdky, kavárnami a restauracemi začíná až za Cours Masséna. Tady, před radnicí z roku 1828, najdete zvláštní potěšení milovníci provensálských trhů: **trh** se tu koná denně, představuje přehlednou, ale

kvalitativně vysoce hodnotnou nabídku a díky stylovému **zastřešení** stojí za návštěvu v jakémkoli počasí. Další možnosti nakupování se nabízejí v **pěší zóně** Rue de la République, prodloužení uličky starého města Rue Sade; obě dohromady procházejí prakticky celým centrem města.

Le Safranier a Archeologické muzeum

Le Safranier je samostatnou obcí, i když ve skutečnosti prochází vesnice o dvou tisících obyvatel plynule skrz Antibes a působí jako městská čtvrť. Můžete si udělat procházku po **malebných uličkách**, než navštívíte Archeologické muzeum. To sídlí v bývalé **Bastion Saint-André**, pozůstatku opevňovacího systému ze 17. století.

Ve dvou překlenutých sálech je vystaveno množství **místních nálezů** z řecké a římské antiky, učiněných v průběhu času na zemi i ve vodě. K nim se počítá dobře zachovaná mozaiková podlaha, mramorová kašna (2. stol. n. l.), keramika (některé kusy dokonce z 6. století př. n. l.), mince, šperky a části soch.

Terasa nabízí překrásné **panoráma** starého města a Cap d'Antibes. Uvidíte odtud i pláže Plage de l'Ilette a Plage de la Salis. U ní a stejnojmenného přístavu začíná oblast mysu v užším slova smyslu.

- **Musée d'Archéologie**, otevřeno denně kromě pondělí 10–12 a 14–18, od poloviny června do poloviny září 10–18, v červenci a srpnu ve středu a v pátek do 20, vstup 6 €, do 18 let zdarma.

Praktické tipy

Informace

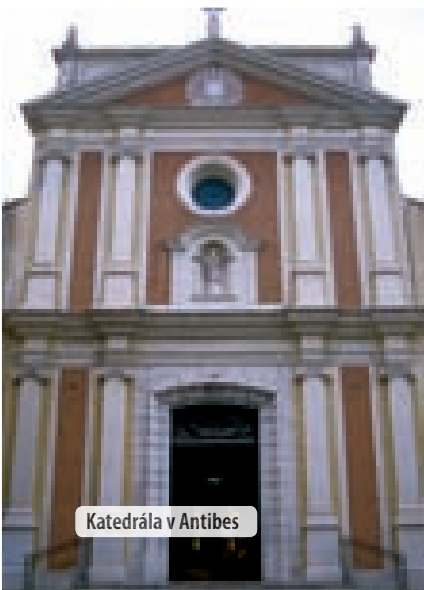

- **Office de Tourisme**, Place de Gaulle, 06600 Antibes, tel. 04 97 23 11 11, fax 04 97 23 11 12, www.antibesjuanlespins.com.

Ubytování

- **Port Prestige *****/€€€–€€€€**, Avenue de Verdun, tel. 04 92 90 62 00. Prázdninová rezidence řetězce *Pierre et Vacances* přímo u přístavu.

Katedrála v Antibes

• **Mas Djoliba** ***/€€€, 29, Avenue de Provence, tel. 04 93 34 02 48, fax 04 93 34 05 81, www.hotel-djoliba.com. Mas znamená „provensálský letohrádek“ a právě v takovém stavení sídlí hotel se svými 15 místnostmi. Stojí v objeti zeleně v hezké čtvrti nedaleko starého města. Hosté mají k dispozici bazén,

ale blízko leží také pláž llette. Můžete si zahrát polopenzi (restaurace jen pro hotelové hosty).

• **Le Ponteil** **/€€, 11, Impasse-Mensier, tel. 04 93 34 67 92, fax 04 93 34 49 47, www.logis06.com. Rodinný hotel Logis de France v blízkosti pláže llette. Je tu patnáct

- **1** Fort Carré (přístavní pevnost)
- **2** Mas Djoliba***
- **3** Port Prestige****
- **4** Turistické informační centrum
(Office de Tourisme)
- **5** Restaurant / Café Pimms
- **6** L'Oursin
- **7** Art Home
- **8** Katedrála Notre-Dame-de-
-l'Immaculée-Conception
- **9** Marché Couvert (krytá tržnice)
- **10** Musée Picasso
- **11** Le Brûlot
- **12** Archeologické muzeum
- **13** Le Ponteil**

klidných, hezky zařízených a čistých pokojů. V létě se upřednostňuje, když si hosté zaplatí polopenzi, čehož ve zdejší restauraci nebudete litovat: tradiční pokrmy jsou dobré kvality a nepříliš drahé (jen pro hotelové hosty).

Jídlo a pití

- **L'Oursin**, 16, Rue de la République, tel. 04 93 34 13 46. Jen pět minut chůze od provensálského trhu, uprostřed pěší zóny, leží tato restaurace specialit, kterou mají rádi i místní. Již od roku 1962 se tu podávají ryby, mořské plody, mušle a ústřice. Ceny se určují podle množství a hmotnosti pokrmů, jsou ale v každém případě vyšší.
- **Le Brûlot**, 3, Rue Frédéric Isnard, tel. 04 93 34 17 16. Místní instituce, kde najdete čerstvě pečené *socca* a *pissaledières* vedle klasiky provensálské kuchyně a rybích pokrmů. Nižší až střední cenová úroveň, proto bezpodmínečná rezervace.
- **Café Pimms**, 3, Rue de la République, tel. 04 93 34 04 88. Kavárna s dobrými a cenově výhodnými obědy jako saláty, bagety, toasty nebo rybí pokrmy. Také v této restauraci, na začátku pěší zóny a v blízkosti turistického informačního centra, potkáte mnoho místních lidí.
- **Art Home**, 10, Rue Aubernon, tel. 04 93 34 51 36. Moderní a stylově zařízený vinný bar s kavárnou, kde můžete nepřetržitě

dostat malá jídla jako tapas. Ceny jsou v pořádku, zejména s ohledem na okolí.

Noční život

- **Diskotéka La Siesta**, tel. 04 93 33 31 31. Gigantická diskotéka na pobřežní silnici směrem k Nice je známá daleko za hranicemi Antibes. Ze sedmi tanečních ploch leží některé pod širým nebem, celkově tu převládá exotická atmosféra. Tolik zábavy vsi však musíte draze zaplatit!

Aktivity

- **Klub potápěčů: Le Village de Fabulite**, 150, Traverse Dénielle, tel. 04 93 61 47 45, www.fabulite.com. Centrum potápění (škola a půjčovna vybavení) a familiární **hotel** s levnými pokoji. Ideální pro vodomily a příznivce potápění, kteří zůstávají déle a přitom nechtějí přijít na mizinu. Atmosféra je komunikativní, protože se jedná o jakousi klubovou vesničku.
- **Park volného času: Marineland**, tel. 04 93 33 49 49, www.marineland.fr. Leží na křižovatce N7 se silnicí do Biotu, otevřeno denně 10–23, v červenci a srpnu dokonce do 0:30, vstup 28 €, děti 21 €. Středomořský zoologický (ochranný) park s delfiny, velrybami, žraloky a mnoha dalšími obyvateli moře. K němu je připojeno zábavní koupaliště **Aqausplash** (tel. 04 93 33 49 49) s umělými vlnami a tobogany, vstup 17 €, děti 14 €. Obě zařízení jsou poměrně drahá, a hodí se proto nejlépe k celodenním výletům, abyste si mohli jejich nabídky užít dosyta.

Trhy

- **Provensálský trh** (krytý), každé ráno kromě pondělí na Cours Masséna, v létě každé ráno.
- **Trh se starožitnostmi a veteši**, čtvrtek 6–18 na Place Audiberti.

Dopravní spojení

- **Autobus:** Několik spojení denně do Nice a Cannes. Jezdí tu také autobusy do menších měst v okolí jako Juan-les-Pins, Vallauris nebo Biot.
- **Železnice:** Několik spojení denně do Cannes, Nice a Marseille.

CAP D'ANTIBES

Mysy Azurového pobřeží jako Cap Ferrat nebo Cap Martin jsou doménou bohatých majitelů vil a návštěvníků luxusních hotelů. To naprosto platí také pro Cap d'Antibes. Malý poloostrov vyčnívá do moře jižně od Juan-les-Pins a Antibes a jmenuje se podle svého nejkrajnějšího bodu, vlastního mysu. Seznam návštěvníků předkládá ta nejzvučnější jména: Leopold II., král belgický, tu byl několikrát, vévoda z Windsoru zde pěstoval svou zakázanou lásku k Wallis Simpsonové. Po urozených přicházeli bohatí jako Onassis a filmové hvězdy jako Greta Garbo, Gloria Swanson nebo Douglas Fairbanks. Zajímavé také je, že v 19. století, když bylo místo ještě klidné a neodhalené, tu Jules Verne vymyslel svůj dobrodružný román „Dvacet tisíc mil pod mořem“.

Muzeum Napoleona

Přijdete-li po západní straně od Juan-les-Pins, narazíte – za prvním výhledem na Port de l'Olivette – na *Musée Napoléonien*, věnované nejslavnějšímu francouzskému císaři. Nachází se ve staré věži, Tour Grillon, a představuje osobní předměty slavného vojévůdce, soudobé obrazy, písemnosti, uniformy a mnoho dalšího.

- **Musée Napoléonien**, Boulevard Kennedy, tel. 04 93 61 45 32, otevřeno denně kromě neděle a pondělí 10–18, od poloviny září do poloviny června 10–16:30, vstup 3 €.

Hôtel du Cap-Eden-Roc

V sousedství muzea leží Hôtel du Cap-Eden-Roc, hotel luxusní třídy, jehož klientela nemálo přispěla k tomu, že se Juan-les-Pins stal legendárním místem dovolených. Dříve sem jezdívali slavní jako Picasso nebo Marlene Dietrich, dnes se tu ubytovávají hvězdy jako Madonna.

Jardin Thuret

Další luxusní zábava leží o něco dále ve vnitrozemí: bujnou **botanickou zahradu** Jardin

Thuret založil v roce 1857 stejnojmenný botanik. Thuret byl také první, kdo na Côte zasadil eukalyptus z Austrálie. Dnes podléhá park Národnímu institutu pro zemědělský výzkum, který tu na sedmi hektarech pečuje asi o 150 rostlinných druhů.

- **Jardin Thuret**, Boulevard du Cap/Chemin Raymond, denně kromě víkendů 8–18, v zimě 8:30–17:30, vstup volný.

Plateau de la Garoupe

Plateau de la Garoupe nabízí nejen úžasný výhled (s trochou štěstí až na Korsiku), ale také **maják** (*phare*) o jedné z nejsilnějších světelných sil Středozemního moře: za jasného počasí má dosah přes 50 kilometrů. Sousední kaple **Notre-Dame-de-Bon-Port** se skládá ze dvou lodí (13./16. stol.) a obsahuje velkou sbírku děkovaných tabulek. Nejčastější děkovaná slova směřují k „naší laskavé paní bezpečného přístavu“, tedy patronce námořníků, po níž se kaple jmenuje a jejíž socha místo střeží.

Pěší cesta

Na **Plage de la Salis** na východní straně poloostrova vede odtud **Chemin du Calvaire**, příjemná turistická stezka. Kdo se jde koupat na pláž Salis, může si zároveň vychutnávat pohled na mocnou kulisu Antibes s niceskou Andělskou zátokou a Přímořskými Alpami v pozadí. Krása!

Ubytování

- **Beau Site** €€€, 141, Boulevard Kennedy, tel. 04 93 61 53 43, fax 04 93 67 78 16. Tento hotel, zařízený v provensálském stylu, nabízí třicet pokojů a bazén pro hosty.
- **La Jabotte** €€–€€, 13, Avenue Maurey, tel. 04 93 61 45 89, fax 04 93 61 07 04, www.jabotte.com. Přátelský malý hotel s dvanácti pokoji leží jen šedesát metrů od pláže Salis a deset minut chůze od antibeského starého města. Pokoje jsou jednoduché, ale hezky zařízené, poměr ceny a kvality je v pořádku. Při dobrém počasí, které není na Côte nijak vzácné, lze použít terasu na vnitřním dvoře.

- **Relais International de la Jeunesse**, 60, Avenue de l'Antiquité, tel. 04 93 61 34 40, fax 04 93 80 65 33, www.clajsud.fr. Připojeno je malé tábořiště pro stany.

BIOT

Vesnice Biot severně od Antibes, centrum uměleckých řemeslníků, je tradičně známá svým **foukaným sklem** a velkými **hliněnými džbány**. Už v době řeckého osídlení pobřeží se tu vyráběly hrnčířské výrobky; sloužily zejména k transportu vína a olivového oleje. Teprve v 19. století ztratil Biot své přednostní postavení v oblasti hrnčířství kvůli sousední vesnici Vallauris. Dnes se Biot spojuje především se jménem Fernanda Légera, jehož práce jsou shromážděny v národním muzeu s přízviskem „katedrála moderního umění“.

Za prohlídku rozhodně stojí zbytky městských hradeb ze 16. století, obzvláště pak brány **Porte des Tines** a **Porte des Migrants**. Značená okružní cesta prochází také hezkým náměstím Place des Acades, souborem domů, jež z podstatné části pocházejí ze 14. a 15. století. Nedaleko odtud leží **farní kostel**, který krásí Bréovy a Canavesiový ol-tátní obrazy (15. století).

Musée National Fernand Léger

Légerova sbírka se nachází mimo vesnici v jednoduché moderní budově z 60. let 20. století a je obklopená středomořským parkem. Fernand Léger (1881–1955) je jedním z umělců moderny, jehož styl je těžké přiřadit k nějakému směru. Byl ovlivněn Cézannem a impresionisty právě tak jako později kubismem, ve vyjádření však zůstal často obrazný a konkrétnější než oni. Ve své práci se intenzivně zabýval životní realitou lidí ve 20. století, městy, průmyslově raženou a zastavěnou krajinou, instrumenty a stroji. K jeho vlastnímu horizontu zkušeností patřila první světová válka, ve které byl zraněn. Působivé je zejména jeho dílo „Les Constructeurs“ nebo obrovské mozaiky, jež zdobí fasádu a vnitřní dvůr.

- **Musée National Fernand Léger**, Chemin du Val de Pome, tel. 04 92 91 50 30, otevřeno denně kromě úterý od dubna do června 10–12:30 a 14–18, od července do září 10:30–18, od října do března 10–12:30 a 14–17:30. Vstup 4 €, slevy, první neděli v měsíci vstup volný.
- **Café-Bistro**, La Buvette du Jardin, tel. 04 92 91 50 22. Ideální k zastávce po návštěvě muzea. V nabídce: káva, koláče, malá jídla.

Muzeum místních dějin a biotské keramiky

Musée d'Histoire et de Céramique biotoises sídlí v bývalé **Kapli bílých kajicníků**. Dokumentuje historii místa na základě fotografií a především řemeslných výrobků jako již zmíněné hliněné džbány.

- **Musée d'Histoire et de Céramique biotoises**, 9, Rue Saint-Sébastien, tel. 04 93 65 54 54, otevřeno denně kromě pondělí a úterý od července do září 10–18, od října do června 14–18, vstup 2 €, děti zdarma.

Bonsai Arboretum

Na ploše 2 000 metrů čtverečních můžete v této **japonské zahradě** obdivovat sbírku miniaturních rostlinek z celého světa.

- **Bonsai Arboretum de la Côte d'Azur**, 229, Chemin du Val de Pome, tel. 04 93 65 63 99, otevřeno denně kromě úterý 10–12 a 14–18, vstup 4 €, slevy.

Informace

- **Office de Tourisme**, 46, Rue Saint-Sébastien, 06410 Biot, tel. 04 93 65 78 00, fax 04 93 65 78 04, www.biot.fr.

Ubytování

- **Le Domaine du Jas** ***/€€€€–€€€€€, 625, Route de la Mer, tel. 04 93 65 50 50, fax 04 93 65 02 01, www.chateauxhotels.com. Tato překrásná usedlost, oáza klidu, leží mimo vesnici a je obklopená palmami a cypřiši. Devatenáct klimatizovaných, stylově zařízených pokojů s balkonem nebo terasou. Hosté mají k dispozici bazén, ale nedaleko leží pláž Antibes a Juan-les-Pins.

Kempink

- **Les Oliviers**, 274, Chemin des Routes Vignasses, tel./fax 04 93 65 02 79. Jméno se přesně hodí, protože kemp – s výhledem na starý Biot – je skutečně položený na terasách a porostlý prastarými olivovníky. Otevřeno od května do září.

Nakupování

- **Hrnčářské výrobky**, La Poterie Provençale, 1689, Route de la Mer, tel. 04 93 65 63 30.
- **Foukané sklo**, La Verrerie de Biot, Chemin des Combes, tel. 04 93 65 03 00. Prohlídka výroby, prodej, malé muzeum, kurz foukání skla.

Dopravní spojení

- **Autobus**: Pravidelná spojení do a z Antibes.
- **Železnice**: Nádraží Biotu leží asi 4 km od něj na pobřeží.

VILLENEUVE-LOUBET

Jako u tak mnoha míst na pobřeží se i tady jedná o město rozdělené na dvě části: Ville-neuve-Loubet se skládá ze staré vesnice ve vnitrozemí, hezké a stojící za návštěvu, se starým hradem (12./19. stol.) a útulnými uličkami, a z moderní odnože na pobřeží. Ta se rozprostírá podél N7 přes západní oblast

Baie des Anges (Andělské zátoky); hotely a kempy tu následují jeden za druhým v takřka nekonečném sledu.

Nápadný a zdaleka viditelný je **Marina-Baie-des-Anges**, nesporný příklad funkcionalistické architektury 70. let 20. století. Pyramidové apartmány nabízejí návštěvníkům nejen soukromé terasy, řazené stupňovitě nad sebou, ale také pláž, bazén a jachetní přístav přímo u dveří. A v prázdninové rezidenci pochopitelně nechybí ani restaurace, kavárny a příležitosti k nakupování. Kdo má tento styl rád, bude tu naprosto spokojen.

Musée de l'Art Culinaire

Muzeum kuchařského umění, zvané také *Fondation Auguste Escoffier*, se jmenuje po slavném francouzském šéfkuchaři (1846 až 1935), jenž vytvořil mimo jiné dezert „broskvová Melba“. V osmi síních uvnitř rodného domu mistra kuchaře ve starém centru města se všechno točí kolem „kulinářského umění“, mj. se tu vystavuje 1500 jídelních lístků od roku 1820, provensálská kuchyně, umělecká díla z cukru a nespočet kuchyňských potřeb a Escoffierových pamětních předmětů.

Pohled z Haut-de-Cagnes na zasněžené vrcholky Přímořských Alp

